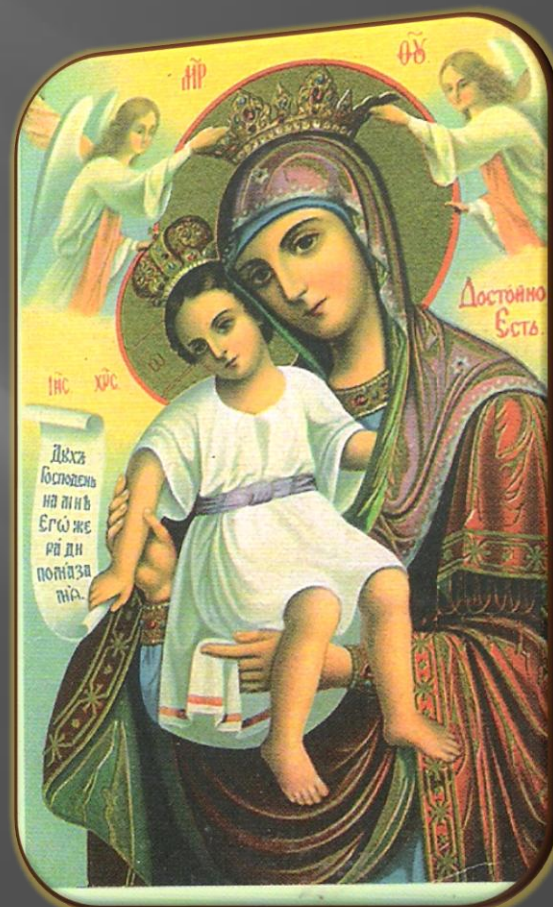

ИКОНА
НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА
„ДОСТОЙНО ЕСТЬ“

(Празнува се на 11/24 јуни.)

Молитви към Пресвета Богородица

Достойно есть яко воистинну блажити Тя,
Богородицу, Присноблаженную и пренепорочную
и Матерь Бога нашего. Честнейшую херувим и
славнейшую без сравнения серафим, без
истления Бога Слова рождшую, сущую
Богородицу Тя величаем.

Достойно е наистина да Те ублажаваме,
Богородице, винаги блажена и пренепорочна и
Майка на нашия Бог. По-чтима от херувимите и
несравнено по-славна от серафимите, нетленно
родила Бог Слово, Тебе, Която си наистина
Богородица, величаем.

Пресвята и Премилостива Владичице Богородице!
Покланяйки се на Твоята свята икона, смирено Те молим:
чуй гласа на нашата молитва, виж нашите скърби и беди,
и като любвеобилна Майка, побързай да помогнеш на нас,
безпомощните. Моли Твоя Син и наш Бог да не ни
погубва заради нашите беззакония, но като Човеколюбец
да ни яви Своята милост.

Изпроси за нас, Владичице, от Неговата благодат телесно здраве и душевно спасение, мирен живот, плодоносиене на земята, благотворност на въздуха и благословение свише за всяко наше добро дело и начинание, И както някога си погледнала милостиво на смиреното славословие на атонския послушник, възпяващ Те пред Твоята драгоценна икона и си му изпратила ангел, за да го научи на небесната песен, с която Те славословят ангелите, така приеми и сега нашата усърдна молитва. О, Всевъзпявана Царице, прости към Господа Твоите богоносни ръце, с които си носила Богомладенеца Иисуса Христа и Го моли да ни избави от всяко зло.

Покажи, Владичице, Твоята милост към нас:
болните изцели, скръбните утеши, на
бедстващите помогни и ни удостой
благочестиво да прекараме земния си живот, да го
завършим с мирна християнска кончина и да
наследим Небесното царство по Твоето
Майчинско ходатайство към Христа, нашия Бог,
Комуто подобава всяка слава, чест и поклонение, с
Неговия безначален Отец и Пресветия Дух, сега и
всякога и во веки веков. Амин!

История на чудотворната Икона

В 982 г. недалече от гр. Карея - среди-щето на светогорските манастири, живеели в една килия отшелници - монах и послушник. И двамата носели името на небесния архистратиг Гавриил. Веднъж монахът отишъл на всенощно бдение в Карейския храм, а на послушника заръчал да извършва своето молитвено славословие в килията. Настъпила нощта. На вратата почукал непознат монах и помолил да му дадат подслон. Когато дошло време за всенощното бдение, двамата застанали на молитва. На 9-та песен на канона, в която се възхвалява Пресвета Богородица, послушникът започнал да пее обичайната църковна песен: „Честнейшую херувим...“.

Но дивният гостенин го спрял кротко и с ангелски глас запял: „Достойно есть яко воистинну блажити Тя, Богородицу, Присноблаженную и Пренепорочную и Матерь Бога нашего" и чак тогава продължил с познатите думи: „Честнейшую херувим...".

Послушникът се изпълнил с духовен възторг от ангелското пеене и помолил гостенина да запише чудната богородична песен. Но тъй като в килията нямало хартия и мастило, непознатият монах поискал да му донесе каменна плоча. С пръста на ръката си той записал върху нея песента „Достойно есть". Буквите се врязали дълбоко в твърдия камък, сякаш били написани върху восък. Накрая странникът заповядал занапред така да бъде прославяна Божията Майка и после станал невидим. Това бил самият архангел Гавриил, изпратен от Бога, за да научи вярващите на ангелската песен, с която достойно да възхваляват Небесната Царица.

Иконата на Божията Майка, пред която се молели архангелът и послушникът, била пренесена в съборния храм на Карея „Успение Богородично“, където се прославила с много изцеления и чудеса. Вместо предишното название „Милостива“, тя била наречена „Достойно ест“.

Килията, в която станало чудото, приела също името „Достойно ест“. От най-древни времена и до днес тя е една от българските светини на Света Гора, заедно с манастира Зограф и килията „Св. Йоан Кукузел“.

КОНЕЦ И БОГУ СЛАВА!

БИБЛИОТЕКА

“ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”